

Stikapron. Od 17.—24. marca su bile kod nas misije. Bili su kod nas mladi hrvatski misijonar g. Vlašić. Na početku je bilo samo 60 žen ikih 20 muži pri prođiki nazoči. Crikva se je ali vsenek jače i jače zapunjevala. I četrtak na 21. marca, na molitveni dan je bila crikva nagnjavljena s ljudi. Ov dan se je mnogo i mnogo suz stočilo, ar se je razbil led u naših mrzlih srih, kad su nam razložili oltarski sakramenat. O, ča je bilo to za veselje, kad su naši štika-pronski hrvatski katoličani vidili, da imadu jed-noga hrvatskoga duhovnika i to misijonara i go-vorača, kakovoga nij velje najti. Odsidob je bila vsenega zagnjavljena naša crikva. Naš misijonar su cele dane spovidali, betežne poiskali i je batrili. Došla je pak nedilja. Kako lipa je bila i velika procesija, ka je išla iz farofa k knezovoj crikvi. Najper naša kat. hrv. društva. Za njimi obljubljeni hrvatski misionar, naš selski gosp. farnik i naš gosp. kantor. Onda žene, muži. Ovde su naš misionar misioniski križ blagoslovili. U crikvi se je pak držala zadnja prodika. Nij bilo već za vse ljude mesta u crikvi. Koliko suz se je stočilo, to nij za popisat. Došlo je ali i lučenje. Nisu stali vsi ljudi u farski dvor, toliko je ih tamo došlo. Kola su bila lipo nakinčena. U ime svih vernikov su im zbogom dali Jandre Kuzmič, škol-nik u m., u ime jun. društva Ivan Ibešić, u ime divojačkoga društva Ana Schleisitz, u ime poljo-delecev Martin Ibešić i on im je željil, da bi ono sime, ko su oni med namu posijali za mnogo obiljnije sad doneso neg si ga poljodelac želji od onoga simena, ko on posije u svoju zemlju. Od ovih se je vsaki zahvalil i našemu selskomu farniku gosp. Ivanu Čukoviću, da su si za vrid-nost držali dozvat k nam jednoga misionara, koga su naši ljudi u ovako kratkom času goruće ob-ljubili. Onda se je ganula procesija, najper četiri junaki na 4 konjih i je išla do pilja svetoga Trojstva. Ovde se je načinil špalir, otevala se je jačka „Hrvat mi je otac“, zatim još i očenaš i onda 3 pute „živo!“ Bilo je čuti na vse strane, dojdite još jednoč. Jahaci su pred koli odja-hali mimo meje našega hatara.

Ukrale kokoše i je prodale. Na 4. marca su iz dvora Franje Vukovića i Ane Hahn u Lakim-puhu ciganice već kokošev ukrale. One su išle prosjajući po selu. Helena i Marija Horvath, Kate i Marija Opuschitz, kradljivice, su pak velje u-kradjene kokoše još isti dan prodale u Lakim-puhu. Sledi od nog su ali uvalidili kradljivice, ke su zavolj kradje velje najjavili. Isto tako su najjavili i one, ki su si ukradjene kokoše kupili.

Zločest sin. 27 letni sin Ivan Beck iz Golsa se je grozil njegovoj materi, ka živi kod drugoga sina Mihovila Becka, da će ju ubit, ako mu ne da 300 S. Kad je nij dostal, je s njegovimi to-varuši Ivanom Ahs, Pavlom Vendelin i Franjom Zechmeisterom, ki su vsi iz Golsa, razbil vrata od pivnice, u kom se je nahajalo vino, da si vina znae, ko je slišilo njegovoj materi. 35 li-tarov se je ukralo. Becka i njegove tovaruše su najjavili.

Gornja Pulja. Ljudi u puljanskom kotaru se vrlo spravljaju na svečanost, ka će se obdržati na 7. aprila prilikom otvorenja bolnice. Dojti će tamo savezni predsjednik Miklas i naredno i mi-nistri dr. Schürff i Resch. Naši hrvatski junaki iz sel puljanskoga kotara čedu jahat na konjih u narodnoj nošnji pod peljanjem gosp. školnika Galuša Balogh.

Geca. Vera je privatni posal — glasu na-vadno socijaldemokrati, ali nek glasu, ar „tova-ruši“ črljene farbe u njevih činih s — većim de-lom drugače mislu. Pokazali su ovo kod nas na Vazme. Znamo, da su Vazmi jedan najveći svet-kat. crikve, svetak, ki još i u prezvernihki zbujda slabe iskre svojega negdašnjega blaženoga verskoga žitka. I nut, ov veliki dan su opet (pred ovim na Duhe) naši od krivi prorokov zaslip-ljeni i omamljeni mladočrljeni (jugendliche) po-hasnovali, da se u našoj općini sastanu i propa-ganda-ophod držu. Ako im je ovo viša oblast i dopušćala, ar smo va republiku, ali da njev op-hod s — poznatimi (!) jačkami ravno na vaz-menu nedilju pri velikoj maši, kad se posvećenju zvoni, uz crikvu držu, k — ovomu je triba prez-obraznost, kakovu nek onakovi moru imat, va kih već človičanske čuti ni, a manje poštovanje onoga, ča je bližnjemu najsvetije. Naši ljudi, ako-prem su jako strpljeni, su jur zasitjeni špota-nja i ophodov takovoga izroda, kakovo je bilo na vazmenu nedilju vidit, zato i protestiraju, da

se ovo već ne dogoda. Raspušćano i prezobraz-ljivo ponašanje mladočrljenih je dost, da razsviti i upameti one, ki još u srcu nisu pokvareni, ali polag naslova: vera je privatni posal, s dušom i s telom socijaldemokratsku stranku podpiraju; ako malo mislu, čedu na pitanje: kamo će ovo peljat, sami od sebe odgovor dostat. — Redovnu oblast prosimo i na ovom mesti, da prepovi ophode va ono vrime, osebujno uz crikvu, kad je najveći del općine pri božjoj službi.

DRUŠTVENI VISTNIK

Trajštof. Zapisnik od letne sednice hrvat-skoga kat. divojačkoga društva, ka se je obdržala na 25. marca 1929.

Nazoči su bili predsjednik gosp. farnik, vo-diteljica gospa učiteljica i kotrigi društva.

Sednicu je otvorila predsjednica Katica Kar-lić. Ona pozdravi nazočne, razloži da je naše društvo danas leto dan utemeljeno postalo.

Na dalje najper donese blagosavljanje za-stavov, na kih smo del zeli: Stikaproni, Wim-passi, Železni, Česni, Cogrštofi i Maloj Holovajni. Zatim hvali gosp. farniku na njevom trudu, koga su kroz celo leto s nami podnositi imali.

Takaj hvali gosp. učiteljici i naprik da rič gosp. farniku. Gosp. farnik primili su tu hvalu i očituju da su njevu dužnost učinili.

Zatim su razlagali od simena, ko su nam duhovni sijači (misijonari) pred kratkim časom sijali u naša srca, da bi dobar sad doneso kroz kršćansko ponašanje i spunjevanje naših dužno-stih. Dalje govoru od ponašanja poštene divojke i upomenuli na složnost, ar „sloga je moć“.

Blagajnica Liza Karlič je preštala vse dohodke i izdace u celom prošlom letu i na zadnje izrekla čist dohodak. Računi su se pregledali i za dobre zeli.

Zatim je sledilo odibranje prepostavnosti.

Pokidob si je društvo najperzelo u kratkom času blagosavljanje zastave svečevat, je vodite-ljica gospojica M. Laszlo gosp. farnika prosila, da bi za dobru zeli staru prepostavnost, pokidob je stara prepostavnost marljiva u društvenih poslih.

Gosp. farnik su u to privoljili i pitadu ko-trige, je li je ki proti tomu. Pokidob se nigdor nij javil, tako je stara prepostavnost ostala.

Odibrane su sledeće: Predsednica: Katica Karlič, namestnica Katica Krajašić. Perovodja: Ju-stina Palanić, namestnica Julia Vutkovac. Bla-gajnica: Liza Karlič, namestnica Ana Gerdenić. Preglednice: Johana Krojer i Ana Palanić. Pero-vodje namestnica Ana Fröhlich je iz društva iz-ostala. Na nje mesto se je odibrala Julia Vut-kovac. Predsednica K. Karlič se zahvali u ime vse prepostavnosti vsim nazočnim na toj zaufal-nosti, ku na staru prepostavnost imaju i obeća u budućnosti još marljivije delati u društvenih poslih.

Pokidob već nikarkovoga posla za uredit nij bilo, je predsednica sednicu zatvorila.

Prepostavnost.

KRATKI GLASI IZ SVITA

Brod „Europa“ je skoro čisto zgoril. Brod je imal 46.000 tonov i je zgoril u luci Hamburga. U 3 urah jutro su popali plameni plasat iz pr-voga dela broda i su vreda dosegli i sredinski del. Drugi brodi u luci su morali pobignut. Ov brod je bil čisto novi. Prvi se je vozil na 15. VIII. pod velikom svetlošćom. U istom vrmenu se je vozil onda i brod „Bremen“. „Europa“ je ho-tila vse brode u veličini i brzini preobladat i putno vrme u New-York za 18 urih pokratit. Poznati umjetniki su zgotovili nutarnji del broda. Brod je bil načinjen za 2200 putnikov i za 1000 ljudi, ki bi se onde nahajali kot zaposleni. Brod je imal najmodernija sprava. Zgradio se je u tvor-nici Blohm i Voss, u jednoj od najvećih tvor-nic Nimške s 9000 delači. Ova tvornica je zgra-dila i brod „Domovina“, koga su Amerikanci u boju si posvojali i ki se sada zove „Leviathan“. S najvećim trudom su se trsili oganj ogasit iz zemlje i iz vode, pri čem je smrt pohodil jedan ognjbranac. Oganj je nastal naredno zavolj elek-trične svetline. Brod je čisto za ne pravat, ali

mašini i dolnji del broda su još u celini. Skoda znaša oko 50 milijonov marak i je s osiguranjem nadomešćena.

Španjolski letači Iglesias i Jimenez su na zrakoplavu, ki se zove „Jesus del Gran Poder“ zletili iz Španjolske srično u Južnu Ameriku. Ga-nuli su se iz Seville, jednoga varoša u Španjol-skoj i su se doli spustili po 7000 km dalekom putu u Bahiu, jednom varošu Brasilije. Putovanje je duralo 36 ur.

Dr. Eckener je s „Grofom Zeppelinom 127“ odletil iz Friedrichshafena prik Marseille, Korsike, Rima, Jerusalema i još dalje. On se je vrsl naj-zad i je letil i prik Beča, ali u 3 urah jutro stoper, tako da ga je bilo nek čemerno vidit. Hitili su doli i već pismov, ka su našli, kad se je bolje razvidnilo. Su se i pominali med sobom ljudi na cepelinu s načelnikom Beča Seitzom. Loebe (prvi predsednik parlamenta u Nimškoj), ki se je takaj nahajal na cepelinu, je obećal, da čedu drugi put letit po vadne prik Beča.

Nesriće na vazmene svetke. Na vazmene svet-ke se varošćani vozidu u selah, na zdravi zrak. Tako je bilo i Beči. Na motornih kolcih i na autoih su se vozili van iz Beča. Pri ovom se je mnogo nesrić stalo, ar izletači nisu najbolje pazili pri vožnji. Tako se je Ivan Tikal s takovom hitrinom zavezal u jedan stup s motornim kol-cem, da je na glavi naranjen u bolnici umrit mor-al. Ugljenar Ivan Seeliger se je na vazmenu ne-dilju dopodne prefrknul s motornim kolcem. Nje-gova sudružica je velje umrla, a on se je teško naranil. I takovih nesrić se je još već stalo. Trimi su u Beču umrli. Trimi su umrli i već je teško naranjenih u Badenu. — Još tužnije izgleda u Engleskoj i Francuskoj. U Engleskoj je samo za-volj nesrić na ulici umrlo 12 peršon, a 34 su na-ranjeni. U Parizu je na vazmenu nedilju premi-nulo zavolj automobilnih nesrić 7 osobov. 23 su bili naranjeni.

Dr. Franjo Kamprath posvećen za biskupa. Pred dvimi leti su posvetili u Beču za biskupa dr. Ferdinanda Pawlikovsky-ja, današnjega knez-biskupa od Seckau-a. Ovpust su posvetili za biskupa novoga generalnoga vikara bečanske die-cese dr. Franju Kampratha. Konsekraciju mu je u-dilil kardinalni nadbiskup dr. Piffl. Asistirali su mu biskupi dr. Seydl (Beč) i dr. Schinzel (Olmütz). Nadbiskupski sekretar monsignore dr. Schulenburg je preštal papinski popust, kroz koga je dr. Kamprath posvećen za biskupa. Zatim je položi dr. Kamprath prisegu vernosti suproti papi i je odgovaral na pitanja kardinala dr. Piffila. Pri maši, ku je dr. Piffl celebriral, su vrgli kardi-nal dr. Piffl i drugi dva biskupi ruke na glavu dr. Kampratha i su ga s tim posvetili za biskupa. Kardinal dr. Piffl je namazal glavu i ruke dr. Kampratha s krismom, mu je predal štap i rin-čac, inful i rukavice, vanjska zlamenja njegove časti. Dokle je kardinal dr. Piffl „Te deum“ za-jačil, je išal biskup dr. Kamprath, sprohoden od biskupov dr. Seydla i dr. Schinzela kroz crikvu i je blagoslovil ljudstvo, ko je u velikom broju bilo nazoči. Svečanost se je zaključila tim, da je novoposvećeni biskup dr. Kamprath željil kar-dinalu dr. Piffilu, iz koga ruk je on sveto biš-kupljevo posvećenje primil, tripute „ad multos annos!“ („Na već let“).

Teška katastrofa u Belgiji. U noći na vaz-menu nedilju se je stala u ugljenokopu „Andre Dumont“ u Waterschei-u kod Hassela, provin-cija Limburg, katastrofa, koj su kot aldov spali 25 delači. Od 12 ljudi, ki su unesrećenim hotili pomoć, su tolikaj dvimi pomrli. 8 su teško na-ranjeni.

Dvi tone aluminijuma hoće Leningrad dnevno producirati. Kot se iz Leningrada javlja, su po-kusi jednoga ruskoga učenjaka, ki hoće po vlaš-ćem postupku aluminijum zadobit, s uspehom se završili. U Leningradu sada hoćedu jednu tvor-nicu otpriti, ke dnevna produkcija bi 2 tone znašala.

Čin jednoga knjigoljubitelja. Na kakove čine dojdou većputi knjigoljubitelji nam kaže ov slu-čaj. Jedan Englez je dočul neki dan, da ima jedan pariski sabirač jednu zvanaredno retku knjigu. Velje je napunil svoju torbu s pinezi i hajdi Paris. Onde poišće posjednika te dragocenosti, koga pak pita za tu knjigu. Drugi mu da knjige pogledat. Englez ju lipo u ruke zmilje, ju ispita pazljivo i nudja 1000 frankov. Posjednik ali nij zadovoljan. Drugi obeća 5000, onda 10.000, 15.000, na zad-